

34. 12.

duo p̄ḡni sc̄issis tunicis n̄pote paup̄s & q̄i b̄pda
 ti uenisser p̄teres ab ip̄o q̄t p̄ dei amore aliq̄
 uestim̄tu eis amm̄ist̄r̄. vñ exseruit clā uo
 cūq̄ eiq̄ dix. vade atq̄ illa silua itali caua
 arbore uestim̄ta q̄ iea, menis deferio. cūq̄ di
 sciplos abiss arbore regent uestim̄ta regn̄ &
 latet drulit m̄ḡro suo. q̄ uir dei suscip̄is p̄
 egn̄is nudis p̄culit dices. acapite poc̄ uestim̄ta
 p̄a p̄ aliena. hec illi itueres diligēt regn̄ob̄n̄
 sua et q̄ reposuāt dolose magnoc̄ pudore & q̄foli
 ope q̄st̄nati sūt ut q̄ fraudule t̄ uestim̄ta ḡredat
 aliena q̄fisi recipet p̄a idun̄ta. C. D̄fflōrēt̄

Fre eode tēpe fuit uir lno solitario.
 floret̄ noī sp̄l̄x ac tūmes deū q̄ h̄ibat w̄
 tib̄ nūris p̄uice iloco d̄serto hic ē h̄ret aliq̄ fōra
 n̄ custode carude rogabat deū ut ordinar̄z aliq̄ m̄
 ut poss̄ h̄re pastore ē auct̄to t̄palū reū iū t̄
 q̄ n̄ patet sp̄ualū d̄m̄t̄a & ecce statī statī astū
 uſ̄ q̄ declinas cap̄ veld parate parate sit uſſionib̄
 sc̄i uiri. cūq̄ uir dei endē q̄sp̄ch dix. In noī d̄m̄
 p̄cipio t̄ bestia ut has meas ouiculas adpastū redire
 al securaq̄ hora rānt̄n̄s ē eisdē cu uir dei iem̄
 nāre uoluit redire uissit adnonā & ita idē uſ̄ ino
 sc̄o i oīb̄ obrepabant cu u diu hoc ager̄ cepit i eode lo
 co p̄ate lūtūs fama lōge lat̄q̄ c̄f̄se. Et q̄am
 q̄i hostis vñ bonos ēnit enīsc̄t ad glā in p̄uerso p̄
 iudia regn̄ adpenā. vñ accidit q̄ q̄uer moachi
 p̄discipol̄ uñnibilis uiri noī eutici uehem̄t uiri
 d̄ces q̄ eou m̄gr̄ p̄des signa n̄ fac̄t ut uir isti
 solitari endē uſ̄ obitidia occiderunt. h̄ic